ĩmittit ꝑ ĩfirmitatē corꝑis ⁊ ꝑua
tionē reꝝ tꝑaliū. vñ dꝫ aug. xp̄s
obediuit vt nos obediē docēt. xp̄s
ſuſtinuit vt nos docēt ſuſtinē Suſ
tineamꝰ g° celeſtiˢ pr̄is nr̄i flagel
lationē Vñ ꝓu. Fili mi diſciplinā
pr̄is tui ne abicias. et ne deficias
cū ab eo corrigeis Quē dꝰ diligit
corrigit h̉ vt exaltꝫ ĩ futuro Exēm
hēmꝰ ĩ prē nāli q̄ ſi hꝫ filiū quē te
nerrime diligit et videit ipſū pec
care corrigit ip̄m ne maiꝰ malū ſe
q̄tur vtꝫ in figūa cuiuſdā rōni Q̄
hūit filiū quē dilexit noīe lucreci
us. ⁊ dimiſit ſibi oēm volūtatem
nec correxit tādē furabatᵘ ⁊ app̄hē
debatᵘ ⁊ cū ad ſuſpēdēm ducēᵗ peti
uit vt pr̄i ſuo vnū v̄bū poſſꝫ loq̄.
Et tandē pr̄ fuit vōtꝰ ad filiū ⁊ fi
liꝰ dixit Dilce pr̄ da m̄ oſculū āte
q̄ꝫ moiar Et cū pr̄ voluit oſculai fi
liū. filiꝰ voluit app̄hēdē naſū pr̄is
⁊ mordē Dixit ad prēm Pr̄ ſi me
dilexiſſeˢ nāle filiū ĩ iuuētute mea
me bñ corrēxiſſes. ſꝫ exq̄ me nō cor
rexiſti ⁊ volūtatē meā dimiſiſti ſu
ꝯfuſio tua ⁊ oīm amicoꝝ meoꝝ ⁊
mortē turpiſſimā me optꝫ ſuſtinē
Ne g° ſimꝰ ꝯfuſio oīm aicoꝝ nrō
rū ĩ die iudicij vſꝫ nos h̉ deꝰ vt pr̄
miſeicorˢ corripē ꝑ aduſitates vt
valeat nos in die iudicij exaltaē
dicēs. Venite filij bñdcī pr̄is mei
ꝑcipite regnū. Et ſic patet tercīū
Mēbꝝ dico Qui vult eē filiꝰ dei di
lectus vt ſibi valeat dicē. Fili mi
remittūtur tibi pctā tua. Debꝫ in
ncc̄itate ad deū tanq̄ꝫ ad prēm re
currē ſuū auxiliū iuocē Vñ videꝰ

q̄ꝫ filiꝰ lꝫ offēdit prēm ſuū nāle cū
ſit in ncc̄itate ĩcurrit ad prēm vtꝫ
de antiq̄ lege ⁊ noua In āt̄iq̄ legiꝰ
de abſolō q̄ offēdit prēꝫ ſuū dꝫ ⁊
tñ cū pr̄ filiū ĩ ncc̄itate vidit ⁊ au
diuit filiū ex relacōne trib⁹ lance
is tñſfixū a ioab ait Q̄s m̄ det vt
moiar ꝓ te fili mi abſolon Ita et
nos q̄ꝫuis deū offēdimꝰ dēmꝰ tñ ĩ
oī tribulacōe ſuū auxiliū iuocare
Vñ dꝫ in p̄s. Ad dñm cū tribula
rer clamaui et exaudiuit me. Itē
pꝫ ĩ noua lege de filio ꝓdigo q̄ cō
ſūpſit oēm ſb̉am ⁊ pr̄imoniū iu
tilit̉ tandē venit in tantā miſeriā vt
cupēt ſaturai de ſiliq̄s q̄s porci mā
ducabāt ⁊ nēo illi dabat Et dixit
Vadā ad prēm meū ⁊ dicā ei Pr̄
peccaui fac me ſicut vnū de mercena
rijs tuiˢ Et mia motꝰ pr̄ ſuꝑ filiū
⁊ dedit ei tria dō. p̄° dedit ei p̄mā
ſtolā. p̄m anulū in manu ⁊ calcia
mēta in pedib⁹ ⁊ fecit ꝯuiuiū Ita
pr̄ nr̄ celeſtis quē mltū offēdimꝰ
mal̉ cogitacōnib⁹ mal̉ verb̉ mal̉
opib⁹ tñ ĩ ncc̄itate et āguſtia nrā
ĩ q̄b⁹ ſumꝰ ꝑ pctā poſſiꝰ ad prēm
recurrē ⁊ dicē O pr̄ q̄ es in cel̉ pec
caui corā te nō ſū dignꝰ vōri filiꝰ
tuuˢ ſꝫ me ad miaꝫ tuā ĩcipe ⁊ fac
me ſic vnū de famul̉ tuiˢ q̄d vidēs
pr̄ celeſtis dat nob̉ p̄mā ſtolā. i.
grām quā amiſimꝰ. dat nob̉ anu
lū. i. caritatē calciamēta pedib⁹. i.
bōs affcōnes. ⁊ facit nob̉ ꝯuiuiū
pane celeſti nos reficiēs Et dicit
nob̉ v̄bū thēatis p̄allegatū. Cō
fide fili remittūtur tibi pctā tua.

Dnica. xx. Sermo. lxi.

Oq̄bat̄ ibus ꝑncipibꝫ sac̄
dotū phaiſeis ⁊ diſcipul̄ ſu
is·ma·xij·Nō iſte rex mltū ab hoi
bus laudat̄ q̄ nō ſolū iuitat verb̄
hoies ad curiā ſuā·ſ; ec̄ mittit vbi
qꝫ locoꝝ nūcios vocādo ad curiā
ſuā ⁊ illā eiꝰ apit oībꝫ ad itrandū
libē ⁊ vias facit pacificas vt nul
lus q̄ ptiet ad regē p̄t ſibiviā ipe
dire Jta fecit ſalomō rex ſapiētiſ
ſimus in antiq̄ lege ferēs ſceptrū
Ordiauit.xij.ſapiētiſſimoꝝ totiꝰ
regni ſup ꝓuiſione de vijs regali
bus vt vnuſquiſqꝫ poſſʒ pacifice
ire ad curiā ſuam Jta ſpūalr fecit
dn̄s nr̄ ihs xp̄c tenēs ſceptrū no
ue leg mīe ⁊ grē·vt d̄t io·in apo·
Jpſe eſt rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū.
Merito laudādꝰ ſup oēs gētes ⁊
reges Q'a ipē nō ſolū iuitat imo
curiā celeſtis regni apit vias fc̄
planas ſupplicat ꝯpellit ⁊ donat
mūera diuſa vt ad ipm veniamꝰ
vt pꝫ in euāgelio·Loq̄batur ihs
ꝑncipibꝫ ſacerdotū phaiſeis ⁊ di
ſcipul̄ dicēs   Textus
Jmile ē regnū celoꝝ hoi regi q̄
fecit nuptias filio ſuo·⁊ miſit ſer
uos ſuos vocaē iuitatos ad nup
tias ⁊ nolebāt veniē Jteꝝ miſit a
lios ſeruos d·Dicite iuitatiꝰ ecce
prandiū meū paui thauri mei ⁊
altilia·i·volucres occiſi ſūt et oīa
pata Jlli āt neglexerūt ⁊ abierūt·
aliꝰ ī villā ſuā·aliꝰ ad negociatio
nē ſuā·Reliq̄ vo tenuerūt ſuos
eiꝰ ⁊ ꝯtumelijs affcōs occiderūt Rex
āt cū audiſſʒ iratꝰ ē Et meſſis exci
tibꝫ ſuis ꝑdidit hoīcidas illos ⁊
ciuitateꝰ eoꝝ ſuccēdit Et tūc ait ſer
uis ſuis·Nuptie q̄dē pate ſūt.ſ;
q̄ fuerūt inuitati nō fuerūt digni
Jte ergo ad exitꝰ viarū ⁊ q̄ſcūqꝫ
iueneritis vocate ad nuptias.Et
egreſſi ſerui ꝯgregauerūt oēs q̄s
iuenerūt bonoꝝ ⁊ malos ⁊ iplete
ſūt nuptie diſcūbentiū·Jntrauit āt
rex vt videt diſcūbentes·et vidit
ibi hoiez nō veſtitū veſte nuptiali
⁊ ait illi Amice quō huc intraſti
nō hn̄s veſtē nuptialē At ille ob
mutuit·Tūc rex dixit miniſtris Li
gatis maibꝫ et pedibꝫ eiꝰ mittite
eū in tenebras exteriores ibi erit fle
tus ⁊ ſtridor dētiū Multi ſūt vocati
pauci vo electi Et ſic pꝫ euāgeliū
Jſte rex q̄ fecit ꝯuiuiū filio ſuo ē
deꝰ pr̄·q̄ ꝑparauit nob̄ ꝯuiuiū et
ne vite·Et miſit nūcios·ꝑmos.ſ.
ſcōs ꝑriarchas vocaē hoiez ad ce
leſte ꝯuiuiū ſ; nolebāt venire Se
cundo miſit alios nūcios viꝫ ſcōs
ꝓphas et apl̄os·illos apprehēde
rūt iudei ⁊ occiderūt ⁊ alij neglex
erunt veniē.vnꝰ ꝑ auariciā·aliꝰ ꝑ
luxuriā aliꝰ ꝑ ſupbiā Jgit̄ rex mi
ſit ꝑncipes viꝫ titū et veſpaſianū
q̄ obſederūt ihrl̄m poſt aſcēſionē
dn̄i·xl·ānoꝝ ⁊ duoꝝ ānoꝝ de cuc
ſis ⁊ occiderūt de iudeis vſqꝫ ad·x·
centū milia vt iuenit̄ in iudaico li
bro Et vēdiderūt·xc·milia ſp·xxx
iudeos ꝓ vno denario·⁊ ſic ꝑdidit
homicidas illos peſſimos Et tā
dem miſit ſuos apl̄os ad exitꝰ vi
arū et omni die mittit p̄dicatoēs

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

modernos vt homies ad ꝯuiuiũ
xp̄i vocēt et tandem in die iudicij
mittit ãgelos cũ tuba vocare ad
nuptias Vidit ibi hoiem nõ veſti
tum veſte nuptiali·i·pccōrem peſ
ſimũ q̄ veſtẽ q̄ ſibi in baptiſmo ē
ꝯmiſſa nõ hꝫ q̄ pſb̄r veſtit puerũ
dicēs Accipe veſtẽ cãdidã ⁊ ima
culatã quã pferas ante tribunal
criſti Et illam hõ maculat diu̇ſis
pccı̄s Cũ ei dñs videt illũ ad iudi
ciũ dt. Vbi ē veſtis tua nuptial· ⁊
ille tacet qꝛ ſcit ſe reũ Tũc ait mi
niſtris Proice eũ in tenebras exte
riores ibi erit flet⁹ ⁊ ſtridoꝛ dẽtiũ
Et h̄ verba ꝯcludit dñs Mlti ſũt
vocati: pauci vͦo elcı̄ quo ad mlti
tudinẽ hoı̄m· Quia multi ſũt pa
gani iudei et mali xp̄iani q̄ eiciũ
ad tenebras extiores Ergo q̄ ad
thẽa Loq̄bat ibꝰ pncipibꝰ phaı̄
ſeis ſacẽdotibꝰ ⁊ diſcipul Loq̄bat
dñs·iiij·gnibꝰ hoı̄m Pmo ignorã
tibꝰ vt beniuolus iſtructoꝛ Scdo
orantibꝰ·vt dilectus conſolator·
Tercı̄o penitẽtibꝰ vt fidel recõſi
liator Qrto iduratis pccōribꝰ vt
tribil vindicator Pͦ dico ꝙ dñs
loq̄tur ignorantibꝰ vt beniuolus
informator informãs eos vt tũc
ſecuẽ poſſint ſtaẽ ⁊ veſtimẽtis vir
tutũ ſe oꝛnaẽ·vt cũ ipõ ad ꝯuiuiũ
etnũ valeant itrare Vñ yſa·Ego
dñs docẽs te vtilia. Loq̄batur in
terdũ docẽs iuſticiã·Vñ math·dt
Amẽ amen dico vob̄ niſi abũda
uerit iuſticia vrã pluſq̄m ſcribaꝝ
et phariſeoꝝ nõ intrabitis in reg
num celoꝝ. Et ille iuſticia ſue doc
trine tenet qui dat deo ſuum ius
et pxio ſuũ ⁊ ſibi ſuũ ius. Itẽ ali
qñ loq̄batur docẽs miam Vñ lu·
Eſtote miſericordes ſic pater vr̄
celeſtis miſericors ē q̄ ſolẽ ſuũ fa·
cit oriri ſup bonos et malos· Itẽ
loq̄bat docẽs iob· In paciã vrã
poſſidebitis aı̄as vrãs Et qꝛ hec
locut⁹ ſũ vob̄ q̄a pſeq̄mini de ciui
tate in cı̄tatẽ ⁊ cũ venerit tal hora
reminiſcami· q̄a ego dixi vob̄· Itẽ
loq̄batur docẽs caritatẽ Vñ iob.
Hoc eſt pceptũ meũ vt diligatis
inuicẽ ſic dilexi vos Multi em̄ ſũt
q̄ diligũt ſe inuicẽ· ſꝫ nõ ſic xp̄s di
lexit nos Ipẽ dilexit nos ſꝫ prop
ter nos peccaẽ noluit· Et qꝛ dile
ctio ē veſtis aie Nã ſic veſtis tegit
turpitudinẽ corpois ita dilcõ te
git peccatũ ⁊ nõ delet vt nõ appa
reret nudus corã deo electis ⁊ an
gelis Vnde ſapiẽs pūerbioꝝ Ca
ritas operit multitudinẽ peccato
rũ· Itẽ caritas aſſimulatur veſti·
quia ſicut veſtes pulchre reddũt
hominẽ amicabilẽ ⁊ pulchrũ·ita
caitas aı̄am· Vñ in pſalmo de aı̄a
habẽte hãc veſtẽ Aſtitit regina i
veſtitu deaurato circũdata varie·
tate· Itẽ ſic veſtis ptegit corp⁹ a
mltis incōmodis· Ita caritas defẽ
dit animã in oı̄bꝰ ſuis nccı̄tatibꝰ·
Vñ apſ̄s Caritas oia ſuffert·oia
ſperat Qui igitur cuſtodit hanc
veſtẽ mundã pt dici beat⁹. Vnde
iohẽs in apoc· Btũs qui cuſtodit
veſtimẽta ſua ne nudus ambulet

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ideo dn̄s loq̄batur docens iuſti
ciam pacientiā miam ꝯ caritatem
q̄ ornant animā quaſi veſtimēta
pulchra corp⁹. Ne dicat Amice
quō huc intraſti nō habēs veſtem
nuptialē Secūdo dico ꝙ dn̄s loq̄
tur orātibus vt dulcis ꝯſolator.
Unde ait anima deuota in cāticis
Anima mea liquefacta eſt vt di
lectus me⁹ locutus eſt mihi. Sed
nulla aīa poteſt audire talem lo=
cucōnem niſi ab oīb⁹ mundanis
fuerit ſeparata et in contēplacōe
leuata Ideo ait dn̄s in ozee Ducā
eā p ſolitudinē.i. in vitā ſolitariā
et ibi loquar ad cor ei⁹. In ſolitu
dine hō poteſt deuote orāe et loq̄
cum deo et deus cū eo Ideo ſancti
viri tam antique legis q̄ȝ noue le
gis querebāt ſolitudines vt pa=
tet de moyſi in exodi.j Priuſq̄m
fuit in egipto dn̄s non loq̄batur
ei.ſȝ dum minabat gregē ouiū in
interiora deſerti ibi loq̄batur ſibi
domin⁹ Moyſes moyſes At ille
Dn̄e q̄d iubes Ait domin⁹ ad eū
Vade et dic pharaoni vt dimit=
tat pplm meū quia clamat ad me
et ego eruam eos in manu potēti
Et hͨ nō loq̄batur dn̄s in egipto
ſȝ in deſerto Itē patȝ de ſaul p̄mo
regū. Quādiu fuit cū prē et mrē
et fratrib⁹ in p̄ria ſua nō fuit vn
ctus in regem.ſȝ qn̄ ſaul fuit in de
ſerto querēdo affines patris ſui
tūc loq̄batur dn̄s ſamueli vt vn
geret ſaul in regē.Et locutus ē ei
dicens. Modo inſiliet in te ſpūs

dn̄i.et mutaberis in virū aliū. Et
hec fcā ſunt in deſerto. Itē patet
q̄rto regū de helia q̄ ambulabat
per deſertū q̄dragīnta dieb⁹ ad
montē oreb et ibi loq̄batur dn̄s
cū eo ſicut hō homini. Itē patet
cū ſanctis noue legis videlicet io
hanne baptiſta q̄ meruit audire
videre et loq̄ cū dn̄o in deſerto et
ſpūm ſcūm qn̄ ſup ripam ſtabat
iordanis. Itē btūs anthoni⁹ qn̄
dn̄s ſtabat in aere et vidit eū in
deſerto. Beatus anthoni⁹ dixit.
O dn̄e vbi iam fuiſti. Dixit dn̄s
ad eū. Anthoni ego erā apd̄ te
ſȝ volui probare pacientiā tuam.
Ideo ad deſertū deuote orando ꝯ
ſolitarie viuēdo vadam⁹ vt dn̄s
loq̄tur nob̄ ꝯ inuitet nos ad ſuū
eternū ꝯuiuiū. Tercio dico dn̄s
loq̄tur vere penitētib⁹ ſicut fidel̄
pacificator. Unde dicit apl̄us ad
ephe. Venit dn̄s loq̄ pacē hijs q̄
prope et loqui pacē hijs qui lon
ge Nā locutus eſt pacē hijs qui
lōge.i.pctōrib⁹ ſȝ noluerūt peni
tentiā agere:ab hijs em̄ lōge eſt
ſalus dei. Unde in p̄s. Loq̄tur do
minus pacē in pplo ſuo.ſic de ill̄
q̄ agunt penitentiā.ſȝ de alijs dr̄
Lōge a pctōrib⁹ ſalus. Qui aūt
prope ſūt.i.iuſti.hijs loquit̄ do
minus pacē. Vn̄ iuſtus ait in p̄s.
Audiam quid loq̄tur in me dn̄s
deus me⁹ vt faciā voluntatē ſuā
Loquit̄ aūt dn̄s vere penitētib⁹
tanq̄ȝ mediator Unde videm⁹ qn̄
inimicicie ſūt int̄ duos tūc oportȝ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

q̄ mediator int̄ eos loq̄tur pacē reformādo Ita ē int̄ peccorē ⁊ deū diſcordia. Opt3 ergo mediatorē loq̄. Et ſic ex vtriſq3 mittit̄ vn⁹ ad reformandū pacē. Ita ex pte dei mittit̄ mia q̄ xp̄s ē vn̄ in p̄s. Mia ei⁹ preueniet me. Et peccōr mittit ſuū iterlocutorē et h̄ d3 eē amara ɔtritio cordis cū ɔfeſſiōe lacmarū. Tūc iſti duo .ſ. mia dei et ɔtritio faciūt pacē. Qd̄ p3 i rege ezechia in lib. yſa. xv. Egrotauit ezechias vſq3 ad mortē. Et dn̄s locutus ad yſa. ait. Vade ⁊ dic regi optet eū mori q2 me offēdit. Qd̄ audiuit rex fleuit fletu mḡno. Et ſtatī miſit de⁹ miam ⁊ rex pn̄iam fecit. Et iſti duo fecerūt pacē. Et ſtatī pacē fc̄a dn̄s locut⁹ ē. Addā tibi. xv. ānos vite tue. ⁊ gauiſus eſt rex. Et loq̄bat̄ dn̄s ita marie magdalene. Dimiſſa ſūt tibi pctā tua vade in pace. Et ſic p3 tcīū q̄ dn̄s loq̄bat̄ penitētib⁹ vt pacificator vt poſſit i iudicio ad ſuū cōuiuiū ītroducē vt larg⁹ remunerātor. Qr̄to dico q̄ dn̄s loq̄ īduratis peccōrib⁹ vt tribil̄ vindicator. Vn̄ dt̄ dn̄s ſup yſay. Tacui ⁊ ſilui paciēs ⁊ pcens. Nā de mlt̄is peccōrib⁹ tacet de⁹ ad mlt̄os ānos q̄ nō vindicat ⁊ ſup h̄ grāde peccant tāto duri⁹ cū veneit flagellat et cruciat q̄ diu peccōrez expectat ⁊ multotiēs occulte ſibi loq̄tur p īſpiracōez dinā3 dimitte pctā tua qm̄ tps ē. Vn̄ dd̄. Audiā qd̄ loq̄tur in me de⁹ me⁹. S3 peccōr ſp autit aurē ⁊ obſtruit. q̄ſi ſerpēs ſurdus q̄ nō exaudiat vocē incātantiū. Et loq̄tur oī die p os p̄dicātiū v̄bū dei nūc arguēdo nūc ſupplicādo nūc minādo ſ3 peccōr facit ſe ſurdū. Tūc tandē optet audire loq̄ntē in die iudicij q̄ſi tribilē iudicē cū dicat. Ite maledc̄i in ignē etnū. De hac tribili locucōe dt̄ iohānes figurā in apo. Vidi in medio ſeptē cādelabrorū hoīe3 ſilem filio hoīs h̄ntem gladiū ex vt̄q3 pte acutū de ore ei⁹ pcedētem et vox eius ſic̄ vox aq̄rū mltarū ⁊ ſic̄ vox tonitrui magni. Iſte ē xp̄s q̄ in die iudicij appaēbit int̄ cādelabra aurea q̄ ſūt. vij. turbe āgelorū ſeu ſcōrū elcōrū .ſ. pr̄iarche pphe āgeli apl̄i mr̄es ɔfeſſoēs v̄gines ⁊ ex ore ei⁹ pcedit gladi⁹ acutus .i. ſentētiā pfert dānacōis: loq̄ns tribilr̄. Ite maledc̄i ⁊c̄. Et illa vox eſt dānatis ita tribil̄ velut vox tonitrui. Et tunc peccōr obtumeſcit. Et dicet xp̄s. Quō tu peccōr huc ītraſti nō h̄ns veſtē nuptialē ⁊c̄. pcite eū in tenebras extiores. Ergo ad the. Loq̄bat̄ ibi p̄ncipib⁹ phaiſeis ſacdotib⁹ apl̄is ⁊ iudeis Ita cotidie loq̄tur deuote orātib⁹ ignorātib⁹ penitētib⁹ et īduratis

Dn̄ica. xij Sermo. lxij

Vade fili⁹ tu⁹ viuit Ioh. iiij. Nō q̄ nulla res melior ē oī mūdo q̄ grā dīna. h̄ q̄ ad aīam ⁊ nulla res melior q̄ ad corpus q̄ ſaitas Nā grā dīna facit hoīe3 ſociū āgelorū. frēm xp̄i et